EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 7.3.2008
KOM(2008) 121 slutlig

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om upphävande av utjämningstullen på import av vissa elektroniska mikrokretsar kända under namnet dynamiska ram-minnen med ursprung i Republiken Korea och om avslutande av förfarandet

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

1. BAKGRUND

- **Motiv och syfte**

Detta förslag rör tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (nedan kallad *grundförordningen*), senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 461/2004 av den 8 mars 2004, i samband med förfarandet beträffande import av vissa elektroniska mikrokretsar kända under namnet dynamiska ram-minnen med ursprung i Republiken Korea (nedan kallad *Sydkorea*).

- **Allmän bakgrund**

Förslaget läggs fram som ett led i tillämpningen av grundförordningen och är resultatet av en undersökning som utförts i enlighet med grundförordningens formella och materiella krav.

- **Gällande bestämmelser**

Rådet införde genom förordning (EG) nr 1480/2003 (EUT L 212, 22.8.2003, s. 1) en slutgiltig utjämningstull på 34,8 % på import av dynamiska ram-minnen med ursprung i Sydkorea och tillverkade av andra företag än Samsung Electronics Co., Ltd.

Efter en rapport antagen av Världshandelsorganisationens (WTO) tvistlösningsorgan (WT/DS299/R *Europeiska gemenskaperna – utjämningsåtgärder avseende dram-minneschips från Sydkorea*, antagen den 3 augusti 2005) antog rådet förordning (EG) nr 584/2006 (EUT L 103, 12.4.2006, s. 1), där rekommendationerna i rapporten genomfördes och den slutgiltiga utjämningstullen sänktes till 32,9 %.

- **Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden**

Ej tillämpligt.

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

- **Samråd med berörda parter**

De parter som berörs av förfarandet har i enlighet med bestämmelserna i grundförordningen redan haft möjlighet att försvara sina intressen.

- **Extern experthjälp**

Någon extern experthjälp har inte behövts.

- **Konsekvensanalys**

Förslaget är en följd av tillämpningen av grundförordningen.

Grundförordningen innehåller inga bestämmelser om en allmän konsekvensanalys,

men den innehåller en uttömmande förteckning över villkor som måste bedömas.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

- **Sammanfattning av den föreslagna åtgärden**

Kommissionen inledde den 18 mars 2006 på eget initiativ en partiell interimsöversyn av den utjämningstull som är i kraft på import av dynamiska ram-minnen med ursprung i Sydkorea efter det att den från gemenskapsindustrin mottagit *prima facie*-bevisning för att det förekom ytterligare subventioner och en begäran om översyn inkommit från Hynix Semiconductor Inc., som hävdade att de utjämningsbara subventionerna hade upphört. Syftet med denna översyn, som begränsades till en undersökning av subventionering av en sydkoreansk exporterande tillverkare, Hynix Semiconductor Inc. (nedan kallat *Hynix*), var att bedöma om de gällande åtgärderna skulle upprätthållas, avslutas eller ändras.

Undersökningen bekräftade att Hynix erhöll ytterligare subventioner. Den bekräftade emellertid också att både de subventioner som utjämnades i den ursprungliga undersökningen och de som erhållits efter den ursprungliga undersökningsperiodens slut hade upphört att utgöra en förmån.

Det förslås därför att förfarandet avslutas och att de åtgärder som infördes genom rådets förordning (EG) nr 1480/2003 upphör att gälla med verkan från den 31 december 2007.

- **Rättslig grund**

Rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen, senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 461/2004 av den 8 mars 2004.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Förslaget avser ett område där gemenskapen är ensam behörig. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Åtgärdsformen beskrivs i ovannämnda förordningar och ger inget utrymme för nationella beslut.

Det är inte tillämpligt att ange i vilken mån det ekonomiska eller administrativa ansvar som åläggs gemenskapen, nationella regeringar, regionala och lokala myndigheter, ekonomiska aktörer och medborgare så långt som möjligt begränsas och står i proportion till förslagets syfte.

- **Val av regleringsform**

Föreslagen regleringsform: förordning.

Andra regleringsformer skulle inte vara lämpliga, eftersom det inte föreskrivs några alternativ i grundförordningen.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om upphävande av utjämningstullen på import av vissa elektroniska mikrokretsar kända under namnet dynamiska ram-minnen med ursprung i Republiken Korea och om avslutande av förfarandet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen[1] (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 19,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

I. Gällande åtgärder

(1) Genom förordning (EG) nr 1480/2003[2] (nedan kallad *förordningen om slutgiltig tull*) införde rådet en slutgiltig utjämningstull på 34,8 % på import av vissa elektroniska mikrokretsar kända under namnet dynamiska ram-minnen med ursprung i Republiken Korea (nedan kallad *Sydkorea*) och tillverkade av andra företag än Samsung Electronics Co., Ltd. (nedan kallat *Samsung*), för vilket en nolltullsats fastställdes. Förordningen om slutgiltig tull föregicks av kommissionens förordning (EG) nr 708/2003 om införande av en provisorisk utjämningstull på import av vissa elektroniska mikrokretsar kända under namnet dynamiska ram-minnen med ursprung i Republiken Korea[3] (nedan kallad *förordningen om provisorisk tull*).

(2) Efter en rapport antagen av Världshandelsorganisationens (WTO) tvistlösningsorgan[4] (nedan kallad *panelrapporten EG – dram-minneschips från Sydkorea*) antog rådet förordning (EG) nr 584/2006[5], där rekommendationerna i panelrapporten genomfördes

---

1 EGT L 288, 21.10.1997, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 461/2004 (EUT L 77, 13.3.2004, s. 12).

2 EUT L 212, 22.8.2003, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2116/2005 (EUT L 340, 23.12.2005, s. 7).

3 EUT L 102, 24.4.2003, s. 7.

4 WT/DS299/R *Europeiska gemenskaperna – utjämningsåtgärder avseende dram-minneschips från Sydkorea*, antagen den 3 augusti 2005.

5 EUT L 103, 12.4.2006, s. 1.

och den slutgiltiga utjämningstullen sänktes till 32,9 % (nedan kallad *genomförandeförordningen*).

II. Inledande på eget initiativ av en partiell interimsöversyn

(3) Gemenskapstillverkarna Micron Europe Ltd. och Qimonda AG (tidigare Infineon Technologies AG) lade fram *prima facie*-bevisning för kommissionen som visade att Hynix Semiconductor Inc. (nedan kallat *Hynix*) erhöll ytterligare subventioner under perioden efter den ursprungliga undersökningsperioden. Dessutom lämnade Hynix in en begäran om en partiell interimsöversyn där man hävdade att de subventioner som befanns vara utjämningsbara i den ursprungliga undersökningen hade upphört.

(4) Mot bakgrund av ovannämnda inlagor beslutade kommissionen att på eget initiativ inleda en översyn.

III. Undersökning

(5) Efter att ha fastställt att det förelåg tillräcklig bevisning för att inleda en partiell interimsöversyn och efter samråd med rådgivande kommittén, tillkännagav kommissionen den 18 mars 2006, genom ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning*[6], att den på eget initiativ inledde en partiell interimsöversyn i enlighet med artikel 19 i grundförordningen.

(6) Översynen begränsades till en undersökning av subventionering av en exporterande tillverkare, Hynix, för att bedöma om de gällande åtgärderna skulle upprätthållas, avslutas eller ändras. Undersökningsperioden pågick 1 januari 2005–31 december 2005.

(7) Kommissionen underrättade officiellt den berörda exporterande tillverkaren (Hynix), de sydkoreanska myndigheterna och gemenskapstillverkarna om att en partiell interimsöversyn hade inletts. Berörda parter gavs tillfälle att inom de tidsfrister som angavs i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda.

(8) För att få de uppgifter som var nödvändiga för undersökningen, sände kommissionen frågeformulär till alla parter som såvitt känt var berörda och fick svar från företaget, de sydkoreanska myndigheterna, ett antal sydkoreanska banker och Deutsche Bank AG.

(9) Kommissionen kontrollerade de inlämnade uppgifterna och utförde kontroller på plats hos de sydkoreanska myndigheterna (finans- och ekonomiministeriet och Financial Supervisory Commission) och följande företag och institut i Seoul:

Hynix Semiconductor Inc.

Korea Exchange Bank

Korea Development Bank

Woori Bank

---

[6] EUT C 67, 18.3.2006, s. 16.

Shinhan Bank

Deutsche Bank AG

National Agricultural Cooperative Federation

Hyundai Marine & Fire Insurance

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

(10) Den produkt som är föremål för undersökning och den likadana produkten är desamma som omfattades av den ursprungliga undersökningen, dvs. vissa elektroniska mikrokretsar kända som dynamiska ram-minnen av alla typer, tätheter och variationer, antingen i form av bearbetade kiselskivor eller i form av kiselbrickor, tillverkade med hjälp av olika varianter av metalloxidhalvledarteknik (MOS) inbegripet komplementära MOS-typer (CMOS), av alla tätheter (inklusive framtida tätheter), oavsett åtkomsttid, konfiguration, ramar eller kapsling m.m., med ursprung i Sydkorea. Den berörda produkten omfattar även dynamiska ram-minnen monterade i (standard)minnesmoduler eller (standard)minneskort eller annan sammansatt form förutsatt att huvudsyftet är att tillhandahålla minne.

(11) Den berörda produkten klassificeras för närvarande enligt KN-numren ex 8473 30 20, ex 8473 50 20, ex 8542 32 10, ex 8542 32 31, ex 8542 32 39 och ex 8548 90 20.

C. SUBVENTIONER

I. Inledning

(12) På grundval av de uppgifter som kommissionen hade tillgång till vid inledandet och de svar som inkom på kommissionens frågeformulär, undersöktes följande åtgärder:

(a) Ett krispaket godkänt av Hynix Creditor Financial Institutions' Council (nedan kallat *kreditrådet*) den 30 december 2002 (nedan kallat *den nya omstruktureringen*) bestående av utbyte av skulder mot aktier, förlängning av skulder och förändrade villkor för räntebetalningar.

(b) Påstådd förmånlig finansiering av sydkoreanska banker till Beijing Orient Electronics för att underlätta köpet av Hydis, en Hynix-verksamhet.

(c) Påstådd förmånlig finansiering av sydkoreanska banker till CVC för att underlätta köpet av System IC, en Hynix-verksamhet, inklusive överföring av Hynix skuld till en annan enhet med rabatt.

(d) Rabatterat kontant återköp av Hynix skuld.

(e) Påstådd förmånlig skattebehandling av Hynix från de sydkoreanska myndigheterna.

(f) Refinansieringen i juli 2005 av Hynix skuld.

(13) Alla åtgärder som anges ovan var punktvisa åtgärder. Med undantag av led e ovan vidtogs alla undersökta åtgärder av Hynix kreditgivande banker/institut, efter vad som

påstås på anvisning av de sydkoreanska myndigheterna. Frågan om ”finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna” enligt artikel 2 i grundförordningen är, liksom i den ursprungliga undersökningen, av central betydelse i detta förfarande, och i detta sammanhang hänvisas det till skälen 9–15 i förordningen om slutgiltig tull.

II. Hynix ekonomiska situation efter den ursprungliga undersökningen

(14) Trots de stora räddningspaket som Hynix fick under 2001 förbättrades inte företagets ekonomiska situation, och 2002 värderade Standard & Poor det fortfarande som *selective default*. Företaget redovisade en förlust på 1 030 miljarder won under de första nio månaderna 2002, och det var uppenbart att det inte var i stånd att betala sina förfallande skulder. Dess nyckeltal, grundade på dess bokslut för 2002, visar att det inte kunde täcka sina kortfristiga skulder med sina omsättningstillgångar, inte kunde täcka sina räntekostnader med sina intäkter, finansierades med betydligt mer skulder än eget kapital och hade stora nettoförluster. Även om räddningspaket i oktober 2001 hade hjälpt till viss del, hade företaget fortfarande stora problem. Morgan Stanley Dean Witter, en av Hynix utomstående rådgivare, uppgav i en rapport som lades fram i september 2002 att det var högst osannolikt att Hynix under de följande två åren skulle kunna uppbringa tillräckligt med likvida medel för att täcka sina förfallande skuldförbindelser eller kunna utöka sin kapacitet och finansiera den tekniska uppgradering och den forskning och utveckling som var nödvändiga för att kunna fortsätta att vara en konkurrenskraftig tillverkare av dynamiska ram-minnen. Morgan Stanley Dean Witter menade vidare att Hynix var tekniskt bankrutt och endast hölls flytande genom skuldomstruktureringsprogram och att den ekonomiska ansträngning som skulle behövas för att göra företaget konkurrenskraftigt igen verkade vara för stor. Kreditgivarna skulle inte ha råd att göra företaget sunt igen. Oavsett resultatet skulle meddelandet till investerarna vara tydligt: Hynix var inte ett företag med god kreditvärdighet.

(15) Merrill Lynch uppgav, också i september 2002, att man blev allt mer bekymrade över Hynix dystra vinstutsikter. Man sänkte prognoserna för 2002–2003 till förlust eftersom förbättringen av kostnadsläget och produktionsökningen hämmades av bristande investeringar i utvecklingen av processtekniken. En annan rådgivare till Hynix, Deutsche Bank Korea, medgav att dess aktieavdelning, trots att den följde utvecklingen i halvledarbranschen, inte följde Hynix utveckling, eftersom det inte fanns tillräckligt intresse från investerarnas sida. Företaget självt förnekar inte hur stora dess ekonomiska svårigheter var under denna tidsperiod.

III. Den nya omstruktureringen

(16) I oktober 2001 antog kreditrådet en affärsplan för normalisering för att fortsätta rekonstruktionen av företaget. Kreditrådet bestod av banker och andra institut som beviljat Hynix kredit. Besluten i kreditrådet fattades med 75 % majoritet. Varje instituts rösträtt bestämdes i förhållande till hur exponerade de var mot Hynix.

(17) Hynix omfattades av *Corporate Restructuring Promotion Act* (nedan kallad *lagen om främjande av företagsomstrukturering*) och kontrollerades därför i praktiken av sina kreditgivare. Kreditrådet beslutade att sälja företaget eller delar av det till en tredje part. I december 2002 inledde omstruktureringskommittén, en underkommitté till kreditrådet, förhandlingar med Micron Technology Inc. Förhandlingarna varade fem

månader och parterna undertecknade ett samförståndsavtal, men Hynix styrelse godkände slutligen inte försäljningsvillkoren.

(18) I maj 2002 anlitade kreditrådet, som en uppföljningsåtgärd eftersom Hynix ekonomiska situation fortfarande försämrades, ett antal utomstående rådgivare, bl.a. Deutsche Bank, Morgan Stanley Dean Witter, Deloitte & Touche och A. D. Little, som skulle analysera Hynix situation och komma fram till en räddningsplan för företaget. Tillsammans med dessa utomstående rådgivare genomförde Korea Exchange Bank, som i egenskap av största kreditgivare ledde kreditrådet, den tillbörliga genomgången (*due diligence*) av Hynix fram till november 2002. Rapporten om genomgången, som utarbetades av Deutsche Bank och Korea Exchange Bank (nedan kallad *Deutsche Bank-rapporten*), lades fram för kreditrådet.

(19) Den 30 december 2002 beslutade kreditrådet att rekonstruera företaget och sälja det, i enlighet med Deutsche Bank-rapporten. Företagsrekonstruktionen innebar en omstrukturering som omfattade

– utbyte av skulder mot aktier på 1 861,5 miljarder won,

– nedskrivning av kapitalet med förhållandet 21:1,

– förlängning av skulder som uppgick till 3 293 miljarder won, och

– förändrade villkor för räntebetalning på de förlängda skulderna.

IV. Beskrivning av åtgärderna

i. Utbyte av skulder mot aktier

(20) Kreditrådet beslutade att byta ut skulder på 1 861,5 miljarder won mot aktier i Hynix, vilket motsvarade ungefär 50 % av Hynix lån utan säkerhet. Priset per aktie fastställdes till 435 won när beslutet togs i december 2002, vilket motsvarade det genomsnittliga marknadspriset under en månad. Även om det i lagen om främjande av företagsomstrukturering föreskrivs att kreditrådet ska använda en lämplig metod för att beräkna priset vid utbytet, anges ingen särskild metod.

(21) Omstruktureringsplanen omfattade en nedskrivning av kapitalet innan utbytet skulle äga rum, vilket krävde aktieägarnas godkännande; utbytet kunde därför inte äga rum omedelbart. När nedskrivningen hade genomförts, med förhållandet 21:1, blev utbytespriset per aktie 9 135 won (21 x 435 won) och utbytet genomfördes. Eftersom aktierna efter utbytet skulle emitteras först i april 2003 skulle detta pris fungera som ett golv, men inget tak fastställdes. Det faktiska aktiepriset när beslutet fattades var 280 won och det föll till 167 won i april 2003.

ii. Förlängning av skulder

(22) Förfallodatumet för den del av Hynix skulder som inte omvandlades till aktier förlängdes till december 2006. Dessa förlängda skulder uppgick till sammanlagt 3 293 miljarder won.

iii. Förändrade villkor för räntebetalning

(23) Räntan för de förlängda skulderna sänktes från 6,5 % till 3,5 %. Skillnaden på 3 % behandlades som ytterligare kapital och lades till den utestående skulden, med ett förfallodatum i december 2006 även här. Räntan på detta ytterligare kapital sattes till 6 % och skulle betalas kvartalsvis.

V. De sydkoreanska myndigheternas politik gentemot Hynix

(24) Såsom beskrivs i förordningarna om provisorisk och slutgiltig tull visade de sydkoreanska myndigheterna stort intresse för Hynix. Myndigheterna medgav att utländska investerare till följd av Hynix situation var ovilliga att investera i Sydkorea, eftersom de sydkoreanska bankernas exponering mot Hynix var så stor. Myndigheterna måste ha problemet löst så att osäkerheten skulle försvinna; ”strukturanpassningen” av Hynix angavs faktiskt som en av de viktigaste politiska frågorna under andra halvåret 2002 i en rapport från finans- och ekonomiministeriet. I en rapport som det sydkoreanska oppositionspartiet Grand National Party (GNP) lade fram för parlamentet kritiserade man att myndigheterna insisterade på att rädda Hyundai-gruppen, där Hynix var ett dotterbolag, och menade att de genom att försöka rädda Hynix pumpade in pengar i svarta hål. Hynix hävdar att eftersom rapporten lades fram i november 2002 bör den inte anses vara bevisning för de sydkoreanska myndigheternas inblandning i den nya omstruktureringen. Kreditgivarna godkände emellertid den nya omstruktureringen endast en månad efter det att GNP lade fram rapporten och överläggningar om det bästa sättet att rädda Hynix hade pågått i flera månader före det. GNP:s rapport är därför inte irrelevant för frågan om de sydkoreanska myndigheterna förde en politik för att rädda Hynix.

(25) Under det första halvåret uppgav den biträdande finansministern att kreditgivarna skulle vara tvungna att finna en lösning på problemet med Hynix så snart som möjligt för att minimera de negativa följderna för ekonomin. För detta ändamål hade ett möte mellan myndigheterna och Hynix kreditgivare ägt rum för att myndigheterna skulle få ge sin uppfattning om de då pågående förhandlingarna med Micron. Finans- och ekonomiministeriet kunde vare sig bekräfta eller dementera att andra möten ägt rum och hävdade att det inte alltid fördes protokoll över sådana möten. Financial Supervisory Commission sade å andra sidan att inga andra möten hade ägt rum, men att man hölls à jour med utvecklingen genom informella telefonsamtal. Tillgänglig bevisning tyder emellertid på att de sydkoreanska myndigheterna, med tanke på Europeiska gemenskapens och Förenta staternas tidigare undersökningar av dess inblandning i Hynix, gav order om att all kommunikation rörande Hynix skulle ske muntligt så att den inte kunde spåras[7]. Financial Supervisory Commission uppgav att den inte hade befogenhet att ingripa i omstruktureringen av varje företag, men att den övervakade processen delvis, t.ex. om den befarade en chock för marknaden. Den sköter denna övervakning genom kontakter med personer ”på arbetsnivå”, men inga protokoll över sådana kontakter bevaras. Även om Financial Supervisory Commission medgav att Hynix omstrukturerades eftersom företaget var så stort, vidhöll den att det sätt på vilket omstruktureringen skedde avgjordes av kreditgivarna ensamma. Hynix kreditgivande banker bekräftade att Financial Supervisory Commission kontrollerade omstruktureringen noga genom att ringa samt begära upplysningar.

---

[7] Kangwon Lee, styrelseordförande för Korea Exchange Bank, ”I will not tell”, *Maeil Business Newspaper*, den 23 augusti 2002.

(26) De sydkoreanska myndigheterna klargjorde under mötena i april 2002 sin officiella uppfattning för Hynix kreditgivare, vilken var att Hynix antingen skulle säljas eller räddas för att mildra chocken. Även om myndigheterna betonade att det var upp till kreditgivarna att besluta om huruvida likvidation var ett alternativ eller inte, motsägs detta påstående av dess uttalanden om vikten av att rädda Hynix (genom omstrukturering eller försäljning) för att återställa förtroendet för den sydkoreanska marknaden. Myndigheternas uppfattning att Hynix var för stort för att få gå i konkurs bekräftas av ett uttalande av en av de kreditgivande bankerna att Hynix var ett så stort företag, med så många anställda och kontrakt att ”man kan föreställa sig vad som skulle hända om det gick i konkurs eller blev insolvent”. Dessutom skrev en av Hynix utomstående rådgivare i sitt uppdragsavtal att det skulle bidra till ”… ansträngningarna att finna en realistisk och hållbar omstruktureringslösning för Hynix som skulle *minimera de sociala konsekvenserna* …” (vår kursivering). Det var uppenbart att likvidation av Hynix inte var ett alternativ.

VI. De sydkoreanska myndigheterna inblandning i Hynix kreditgivande banker

(27) De sydkoreanska myndigheterna har stora aktieposter i flera av Hynix kreditgivande banker. Enligt de tillgängliga uppgifter som bankerna, Hynix och myndigheterna lämnat, har myndigheterna åtminstone ett betydande aktieinnehav (> 20 %) i kreditgivande banker/finansinstitut som har minst 75 % av rösträtten i kreditrådet. Det påminns om att den majoritet som krävdes i kreditrådet var 75 %; därför råder inget tvivel om myndigheternas inblandning i kreditrådets beslut.

(28) Liksom i den ursprungliga undersökningen ägs Korea Development Bank och National Agricultural Cooperative Federation helt av de sydkoreanska myndigheterna och anses därför vara offentliga organ enligt artikel 1.3 i grundförordningen.

(29) Det finns inga tillgängliga uppgifter som tyder på att situationen i fråga om Woori Bank har förändrats i förhållande till den som beskrevs i skälen 80–82 i förordningen om provisorisk tull. Såsom anges i förordningen om provisorisk tull, ingick dessutom Chohung Bank, numera kallad Shinhan Bank efter ett samgående med Shinhan Bank den 1 april 2006, ett samförståndsavtal med Korean Deposit Insurance Corporation i januari 2002, vilket gav Korean Deposit Insurance Corporation, ett offentligt organ, ett avgörande inflytande över Chohung Banks beslut.

(30) Premiärministerns dekret nr 408 utgör ytterligare bevisning för att det finns rättsligt utrymme för de sydkoreanska myndigheterna att ingripa i finanssektorn av politiska skäl. De sydkoreanska myndigheterna menar att dekretet utgör bevisning för att den sydkoreanska staten officiellt har uppgett att den inte ska ingripa i banker och finansinstitut. I artikel 5.1 i premiärministerns dekret nr 408 föreskrivs dock att om ett finanstillsynsorgan begär ett finansinstituts samarbete eller stöd för att stabilisera finansmarknaden ska detta ske genom en skrivelse eller ett möte. Dekretet förhindrar följaktligen inte myndighetsingripanden i finansinstitut, utan fastställer uttryckligen hur sådana ingripanden kan göras.

(31) Hynix hävdade att Korea Exchange Bank inte kontrollerades av de sydkoreanska myndigheterna och lade fram Commerzbanks aktieinnehav som bevisning för att Korea Exchange Bank stod fritt från myndigheternas ingripande. Hynix lade också fram dokument där det hänvisas till Commerzbanks vetorätt i vissa frågor, bl.a. riskhantering. Korea Exchange Bank kunde dock inte bekräfta att Commerzbank, även

om de hade sänt en person som skulle ingå i kreditavdelningen, verkligen hade någon kontroll över kreditbeslut och uppgav faktiskt att de inte kände till någon sådan vetorätt. Vidare visar också den nyligen utförda undersökningen om de sydkoreanska myndigheternas inblandning i Lone Stars köp av aktier i Korea Exchange Bank 2003 att Korea Exchange Bank kontrolleras av dessa myndigheter. Det anses därför inte finnas någon anledning till att avvika från slutsatserna i den ursprungliga undersökningen i fråga om de sydkoreanska myndigheternas inflytande över Korea Exchange Banks beslut.

(32) Ett annat exempel på de sydkoreanska myndigheternas inblandning i Hynix kreditgivande banker var att en före detta industri- och handelsminister utsågs till ordförande i omstruktureringskommittén i Hynix kreditråd av kreditrådets ledningskommitté, och efter några månader utsågs till minister igen.

(33) Även Kookmin och Woori Bank angav i sina prospekt för Securities Exchange Commission 2002 att ingripanden från de sydkoreanska myndigheterna skulle kunna få dem att fatta politiskt motiverade beslut. Hynix har lagt fram bevisning för att ordalydelsen i fråga inte specifikt avsåg Hynix och inte borde tolkas som att myndigheterna utövade kontroll över den sydkoreanska banksektorn. Hynix bevisning bestrider dock inte andra delar i varningen i prospekten, t.ex. att de sydkoreanska myndigheternas aktieinnehav ”skulle kunna leda till att vi vidtar åtgärder eller eftersträvar politiska mål som strider mot [kreditgivarnas] intressen”.

(34) Kommissionen begärde att få granska den interna dokumentationen rörande de kreditgivande institutens beslut att godkänna omstruktureringsplanen. Dessa konfidentiella dokument visar att, även om kreditgivarna följde sina respektive interna standardförfaranden när de beslutade att delta i omstruktureringen, agerade de inte i överensstämmelse med den kreditvärdighet som de hade gett Hynix under tidsperioden i fråga. Trots att alla kreditgivare gett Hynix en kreditvärdighet som motsvarade Standard & Poors *selective default*, godkände de omstruktureringsplanen. Vid samma tidpunkt som godkännandet av omstruktureringen angavs det t.ex. i en banks kreditvärdering av Hynix att företaget var mycket sårbart och att chansen att företaget skulle kunna återhämta sig var mycket liten. I en annan inblandad banks värdering av Hynix angavs det att risken för betalningsinställelse var mycket hög och att det inte fanns någon möjlighet till framtida återhämtning. Dessa banker godkände ändå omstruktureringsplanen, trots att bevisningen visar att det inte var förenligt med ett marknadsorienterat tillvägagångssätt och det i Deutsche Bank-rapporten inte anges något annat.

(35) Detta bevisades genom kreditgivarnas behandling av både de skulder som de förlängde och de aktier som de fick i utbytet av skulder mot aktier: omkring 80–90 % av Hynix skulder hade avskrivits som en förlust – i ett fall till och med 100 % – och aktierna bokfördes till omkring 20 % av det pris som kreditgivarna hade betalat.

(36) Företaget hävdar att den senare utvecklingen visar att kreditgivarna fattade rätt beslut: Hynix har nämligen varit lönsamt sedan 2005 och kreditgivarna har sålt sina aktier i företaget med betydande vinst. Detta är dock, för det första, en efterhandsanalys, som på intet sätt motiverar slutsatsen att kreditgivarnas godkännande av omstruktureringsplanen vid den tidpunkten var förenlig med ett marknadsorienterat tillvägagångssätt. Vidare överlevde Hynix tack vare de enorma subventioner som företaget erhöll. Man kan inte hävda att eftersom Hynix överlevde var subventionerna

inga subventioner, om företaget endast överlevde tack vare dessa subventioner. Slutligen befann sig kreditgivarna i det läge som de befann sig i i slutet av 2002 eftersom de hade deltagit i omstruktureringen 2001, som utgjorde en subvention. De kan därför inte hävda att de bör jämföras med privata kreditgivare som av egen vilja tagit alla steg som ledde till deras läge vid en viss tidpunkt. Hynix argument påverkar alltså inte slutsatsen att kreditgivarnas agerande inte var förenligt med ett marknadsorienterat tillvägagångssätt.

VII. Slutsats om finansiellt bidrag

(37) Mot bakgrund av den tillgängliga bevisningen i fråga om de sydkoreanska myndigheternas politik gentemot Hynix och deras inblandning i beslutsprocessen hos Hynix kreditgivare, samt bevisningen rörande Hynix mycket svåra situation och marknadens ovillighet att skjuta till kapital, liksom frånvaron av bevisning för att de befintliga kreditgivarna agerande i överensstämmelse med ett marknadsriktmärke som inte var snedvridet av subventioner, dras slutsatsen att de sydkoreanska myndigheterna gav Hynix kreditgivare uppdrag och instruktioner att rädda Hynix genom att godkänna den omstrukturering som beskrivs i skäl 19. Detta utgjorde ett finansiellt bidrag enligt artikel 2.1 i grundförordningen.

(38) Hynix hävdade att de sydkoreanska myndigheterna inte var inblandade i den nya omstruktureringen, som kreditgivarna planerade med hjälp av utomstående rådgivare. Vidare hävdade företaget att den tillgängliga bevisningen endast visade att de sydkoreanska myndigheterna var bekymrade över Hynix framtid, men inte att det fanns en påvisbar koppling mellan myndigheterna och bankernas åtgärder. Även om de sydkoreanska myndigheternas aktieinnehav inte säkert bevisar att de gett instruktioner eller uppdrag, utgör innehavet stark bevisning för i vilken omfattning myndigheterna kan påverka bankernas beslutsprocess. Liksom i den ursprungliga undersökningen visar den tillgängliga bevisningen att de sydkoreanska myndigheterna i egenskap av stor aktieägare kan utse styrelseledamöter och därigenom påverka resultatet vid omröstningar under styrelsesammanträden. Vidare visar de tillgängliga tidningsartiklarna och rapporterna tydligt att myndigheterna inte skulle låta Hynix gå i konkurs; detta styrks även av att en av de banker som myndigheterna äger helt köpte Hynix-skulder från övriga kreditgivare för att minska den ekonomiska belastningen för de banker som hade i uppdrag att rädda Hynix. Det ifrågasätts inte att den nya omstruktureringsplanen utformades av Hynix utomstående rådgivare i samarbete med dess kreditgivare; den tillgängliga bevisningen tyder dock på att de sydkoreanska myndigheterna hade gett Hynix kreditgivare uppdrag och instruktioner att omstrukturera Hynix och inte låta det gå i konkurs.

(39) Bankernas beteende visar också tydligt att de inte agerade i enlighet med normala affärsmässiga överväganden. Ingen av bankerna värderade Hynix som ett företag med god kreditvärdighet; alla värderingar som Hynix kreditgivare gav företaget visar tvärtom att de ansåg att det utgjorde en betydande risk och betvivlade att det skulle kunna överleva. Företaget hävdade att kreditgivarnas beteende borde granskas ur en ”befintlig kreditgivares” perspektiv. Såsom det redogörs för närmare i skälen 36 och 41–44, är privatinvesterartestet det test som bör tillämpas i detta ärende, som påverkas av att mycket stora och liknande subventioner hade beviljats endast ett år tidigare, för att bedöma kreditgivarnas affärsmässighet. Därför behöver frågan om en befintlig kreditgivare skulle ha agerat på liknande sätt som Hynix kreditgivare inte behandlas.

VIII. Förmån

(40) I fråga om eventuella förmåner som Hynix fått, hävdade Korea Exchange Bank, Woori Bank, Shinhan Bank, Korea Development Bank och National Agricultural Cooperative Federation alla att de hade deltagit i den nya omstruktureringen för att de ville maximera återvinningen av de lån som de redan beviljat Hynix. De ansåg att Hynix värde som pågående verksamhet var högre än dess värde vid en omedelbar likvidation. Denna jämförelse är emellertid, oavsett dess värde som en norm för att analysera förekomsten av en förmån, inte tillämplig i detta ärende, av de anledningar som anförs i skälen 36 och 41–44. Dessutom innebär inte en möjlig förmån för de kraftigt exponerade kreditgivarna att Hynix inte fick någon förmån.

(41) Hynix hävdar att den nya omstruktureringen var marknadsbaserad, eftersom den utformades av utomstående rådgivare, t.ex. Deutsche Bank och Deloitte, efter flera månaders tillbörlig genomgång och grundades på Deutsche Bank-rapporten, där de åtgärder som slutligen vidtogs rekommenderades. Denna rapport riktades emellertid till Hynix kreditgivare. Dess syfte var att maximera skuldåtervinningen för kreditgivarna samtidigt som man förhindrade att företaget gick i konkurs. Hynix menade att det test som borde tillämpas för att fastställa den förmån som företaget fick genom den nya omstruktureringen var privatkreditgivartestet och inte privatinvesterartestet. Kreditgivarnas situation är en faktor som kan beaktas i en analys; såsom förklaras i skäl 36 och nedan kan den dock inte spela en roll i detta ärende.

(42) Allmänt uttryckt är den relevanta normen huruvida en marknadsorienterad investerare, med eller utan en befintlig exponering mot Hynix, skulle ha bedömt att den föreslagna investeringen i Hynix var intressant. I Deutsche Bank-rapporten ges inget tillförlitligt svar på den frågan, eftersom den riktades till de befintliga kreditgivarna och därför, allmänt uttryckt, utgick från Hynix befintliga skulder och ägandestruktur som grund för den föreslagna investeringen, vilket i princip innebär att en hypotetisk investering av en tredje part på samma villkor omöjliggörs. Deutsche Bank-rapporten innehåller ingen bevisning för att utomstående privata investerare skulle ha haft något intresse av att investera i Hynix. Deutsche Banks råd till privata investerare var ju faktiskt också att inte investera i Hynix, vilket visas av det faktum att dess researchavdelning inte följde Hynix-aktiens utveckling.

(43) I varje fall var Hynix ekonomiska situation vid tidpunkten för den nya omstruktureringen mycket allvarlig (se skäl 14) och det var uppenbart att Hynix inte var i stånd att betala sina skulder; därför kom inget kapital från marknaden, vilket framgår av de ekonomiska rådgivarnas uttalanden i skälen 14 och 15. Deutsche Bank-rapporten visade hur Hynix kreditgivare skulle minimera sina förluster, men i den angavs inga skäl för att marknaden skulle ha fortsatt att låna pengar till eller investera i Hynix, ett företag som var värderat som *selective default*. Därför bekräftar de övriga uppgifter som finns tillgängliga om Hynix situation och marknadssituationen att Deutsche Bank-rapporten inte ger något tillförlitligt svar på frågan om en marknadsorienterad investerare skulle ha bedömt att den föreslagna investeringen i Hynix var intressant.

(44) Dessutom kvarstår faktum – även om man bortser från frågan om vilka handlingsalternativ som parterna hade 2002 med tanke på den då rådande situationen – att Hynix försatts i denna situation genom ekonomiskt irrationella investerings- och

lånebeslut som fattades 2001 av de sydkoreanska myndigheterna eller på deras vägnar och vars effekter fortsatte under 2002 och senare. Det uttryckliga syftet med den nya omstruktureringen var att refinansiera Hynix, och den kan inte skiljas från den första räddningsaktionen 2001. De två är oupplösligt förbundna. Det var med andra ord endast för att den ursprungliga omstruktureringen var irrationell och misslyckades som det blev nödvändigt att förlänga de befintliga kreditgivarnas exponering under åtgärderna 2002. Därför var den lösning som föreslogs i Deutsche Bank-rapporten endast möjlig som uppföljning av åtgärderna 2001. Det är omöjligt att behandla en viss föreslagen åtgärd som ett marknadsriktmärke om den åtgärden är en fortsättning av ett tidigare orimligt investeringsbeslut av myndigheterna. Även av denna anledning ger Deutsche Bank-rapporten inget tillförlitligt svar på frågan om en marknadsorienterad investerare skulle ha bedömt att den föreslagna investeringen i Hynix var intressant.

(45) Det anses därför att den nya omstruktureringen medförde en förmån för företaget enligt artikel 2.2 i grundförordningen.

IX. Selektivitet

(46) Eftersom de åtgärder som den nya omstruktureringen bestod av vidtogs specifikt för Hynix, anses förlängningen av skulderna, omvandlingen av ränta till kapital och utbytet av skulder mot aktier vara selektiva enligt artikel 3 i grundförordningen.

X. Beräkning av förmånens storlek

i. Tidpunkt för förmånen

(47) I artikel 5 i grundförordningen fastställs att de utjämningsbara subventionernas storlek ska beräknas i förhållande till den förmån som mottagaren konstateras få under den tid som subventionsundersökningen avser. Det skuldbelopp som motsvarade det belopp som skulle bytas ut till aktier flyttades från lån och bokfördes som en kapitaljustering när beslutet om omstrukturering fattades den 30 december 2002 (anmärkning 14 i Hynix bokslut 2002). Samma dag befriades Hynix även från skyldigheten att betala ränta på denna skuld.

(48) Gemenskapsindustrin menade att förmånen från den nya omstruktureringen kommit Hynix till godo först den 13 april 2003, när aktierna faktiskt emitterades till kreditgivarna. Företaget menade å andra sidan att det faktiska datumet för förmånen var december 2002, eftersom det var då kreditgivarna fattade beslutet om att godkänna omstruktureringen och Hynix befriades från sina skyldigheter i fråga om skulden.

(49) Eftersom WTO-tvistlösningsorganets panel om dynamiska ram-minnen menade att förmånen av en subvention måste ses ur mottagarens perspektiv och företaget inte hade några skyldigheter i fråga om sin skuld till kreditgivarna från och med det datum då beslutet om den nya omstruktureringen fattades, anses det faktiska datum då förmånen kom Hynix till godo vara den 30 december 2002.

ii. Beräkningsgrund

Förlängning av skulder samt förändringar av ränta och betalningsvillkor

(50) I enlighet med den metod som användes i den ursprungliga undersökningen, anses en förlängning av skulder vara ett lån vid beräkningen av förmånen. Räntan som omvandlades till kapital behandlas också som ett lån vid beräkningen. I den ursprungliga undersökningen ansågs subventionen vara det nominella lånebeloppet, fördelat över den normala femåriga avskrivningsperioden för tillgångar. Varje årligt belopp som fastställts på detta sätt ökades genom att standardmarknadsräntan i Sydkorea (7 %) lades till. WTO-panelen i tvisten mellan gemenskapen och Sydkorea om dram-minneschips kritiserade detta för att vara en ”bidragsmetod” som inte tog hänsyn till att lån, till skillnad från bidrag, ska betalas tillbaka och att ”det således är uppenbart mindre fördelaktigt för ett företag att beviljas ett lån än att beviljas ett bidrag”[8]. Panelen ansåg att gemenskapen borde basera sin beräkning på riktmärken som återspeglar normal investeringspraxis.

(51) Med anledning av WTO-panelens synpunkter på den bidragsmetod som tillämpades i den ursprungliga undersökningen, ansågs det lämpligt att för denna översyn hitta ett lånebaserat riktmärke för beräkning av förmånen.

(52) Hynix ekonomiska situation var vid tidpunkten för den nya omstruktureringen mycket allvarlig (se skälen 14 och 15) och det var uppenbart att Hynix inte var i stånd att betala sina skulder; därför kom inget kapital från marknaden. Inga affärsmässigt jämförbara lån hade beviljats Hynix vid tidpunkten för den nya omstruktureringen, och inte heller fanns det någon kontrollerad bevisning tillgänglig avseende kostnaderna och villkoren för ett jämförbart kommersiellt lån som Hynix eller ett annat företag i en liknande situation hade beviljats vid denna tidpunkt. Att även privata enheter deltog i den nya omstruktureringen utgör inget tillförlitligt riktmärke; de inblandade enheterna var små och hade obetydliga fordringar på Hynix, jämfört med de enheter som fick anvisningar från de sydkoreanska myndigheterna. Enligt WTO-panelens slutsatser i tvisten mellan Japan och Sydkorea om dynamiska ram-minnen, där samma fakta bedömdes som i den aktuella undersökningen, innebär dessutom samtidig myndighetsinblandning i beslutsprocessen avseende den nya omstruktureringen en snedvridning av marknaden, och således kan privata enheter som inte står under myndighetsinflytande inte anses utgöra ett tillförlitligt riktmärke[9].

(53) Kommissionen har därför konstruerat ett ställföreträdande riktmärke som grundas på marknadsräntan, med tillägg av en riskpremie som återspeglar sannolikheten för betalningsförsummelse av företag med jämförbar risk. I ett sådant riktmärke beaktas lånets löptid, en referensränta som skulle betalas av ett kreditvärdigt företag, sannolikheten för betalningsförsummelse av ett icke-kreditvärdigt företag inom en angiven tidsperiod och sannolikheten för ett kreditvärdigt företags betalningsförsummelse inom samma period.

(54) Kommissionen använde följande ekvation vid beräkningen av en lämplig referensränta för icke-kreditvärdiga företag:

$i_b = [(1-q_n)(1+i_f)^n/(1-p_n)]^(1/n) -1$

där

---

[8] *Panelrapporten EG – dram-minneschips från Sydkorea*, punkt 7.212.

[9] Panelrapport i ärendet *Japan – utjämningstullar på dynamiska ram-minnen från Sydkorea* (WT/DS336/R), punkt 7.283–7.298.

n = lånets löptid

i_b = referensräntan för en icke-kreditvärdig låntagare

i_f = den långfristiga ränta som ett kreditvärdigt företag skulle betala

p_n = sannolikheten för betalningsförsummelse av ett icke-kreditvärdigt företag inom n år

q_n = sannolikheten för betalningsförsummelse av ett kreditvärdigt företag inom n år.

(55) Vid beräkningen använde kommissionen som ränta för kreditvärdiga företag för lån i won Bank of Koreas genomsnittliga räntesats för företagsobligationer med god kreditriskvärdering (*investment grade*) under 2003, vilken uppgick till 10,43 %. Sannolikheten för betalningsförsummelse i fråga om både kreditvärdiga och icke-kreditvärdiga företag under de berörda åtgärdernas löptid hämtades från Moody's Investor Services. Sannolikheten under 2003 för betalningsförsummelse av ett icke-kreditvärdigt företag inom tre år (löptiden för förlängningen av skulder) var 54,86 %, medan sannolikheten för betalningsförsummelse av ett kreditvärdigt företag inom tre år var 0,33 %. Detta medför enligt ekvationen en sammanlagd ränta på 43,8 %. Den ränta som Hynix skulle betala för de förlängda skulderna uppgick dock till 3,5 %, dvs. en räntedifferens på 40,3 %, vilket medför en utjämningstullsats på 23,7 %.

Utbyte av skulder mot aktier

(56) Såsom beskrivs i skäl 21 fastställde kreditrådet den 30 december 2002 ett pris för utbytet av skulder mot aktier på 435 won, beräknat på grundval av det genomsnittliga marknadspriset under en månad. Företaget hävdar att detta var en affärsmässigt lämplig metod för att fastställa aktiepriset och att den återspeglade förhållandena på marknaden. Faktum är att detta pris utgjorde ett tak; om aktiepriset hade stigit mellan den 30 december 2002 och den dag då aktierna faktiskt emitterades, skulle priset har ändrats i enlighet med detta. Det faktiska priset den dag då beslutet om den nya omstruktureringen fattades var 280 won. När skulderna till slut, efter nedskrivningen av kapitalet, omvandlades till aktier till aktiepriset 9 513 won (435 won x 21) var det faktiska priset 3 500 won. Om man bortser från effekten av nedskrivningen av kapitalet, handlades de emitterade aktierna betydligt under pari, till priset 167 won. Det ifrågasätts inte att det stod kreditrådet fritt att välja den metod som skulle användas för att fastställa utbytespriset. Eftersom utbytespriset inte var ett fast pris utan en garanti för att företaget skulle få ett minimibelopp för sina aktier kan det dock, trots denna valfrihet, inte anses vara ett pris som motsvarar förhållandena på marknaden, särskilt med tanke på det faktiska aktiepriset när utbytespriset fastställdes och den föga överraskande nedåtgående utvecklingen mellan tidpunkten för kreditrådets möten och utbytesdatumet i april 2003.

(57) För att beräkna den förmån som Hynix fick genom utbytet av skulder mot aktier, måste man ta hänsyn till Hynix kostnader för att emittera eget kapital. Kommissionen noterade att för att undersöka de kostnader som eventuellt uppstår för mottagaren genom utbytet av skulder mot aktier måste de skyldigheter som uppstår för ett företag när det emitterar nytt eget kapital beaktas. Tillskott av normalt aktiekapital innebär vanligtvis inte att ett företag får särskilda skyldigheter, eftersom det vare sig finns någon fast avkastning som företaget måste uppnå eller behöver göras några faktiska betalningar. Företaget har emellertid åtminstone en teoretisk skyldighet att dela ut sin

vinst eller en del av den till sina aktieägare, varför avkastningen på eget kapital skulle kunna ge en indikation på vilken avkastning företaget förväntas ge sina aktieägare och användas vid beräkningen av förmånens storlek för Hynix. Hynix avkastning på eget kapital under 2003 var dock negativ, enligt en beräkning med utgångspunkt i bokslutet för det året. På grundval av en objektiv bedömning av Hynix ekonomiska situation vid tidpunkten för utbytet av skulder mot aktier är det således orimligt att förvänta sig att företaget skulle ha kunnat dela ut någon vinst över huvud taget till sina aktieägare för det året. Om man använder avkastningen på eget kapital som ett riktmärke, skulle således slutsatsen fortfarande vara att hela det belopp av skulder som byttes ut mot aktier utgör en utjämningsbar subvention.

(58) Kommissionen undersökte också huruvida Hynix hade kostnader för att överlåta ägarandelar i företaget som ett resultat av utbytet av skulder mot aktier eller kostnader genom en potentiell utspädning av aktiepriset till följd av emissionen av nya aktier. På grundval av sin översyn av den tillgängliga bevisningen anser kommissionen inte att nettoförmånen för företaget av hela utbytet av skulder mot aktier minskar som ett resultat av emissionen av nya aktier. I detta avseende är det nödvändigt att granska vilken inverkan utbytet av skulder mot aktier hade för företagets ekonomiska situation.

(59) För det första måste man inse att det inte rörde sig om en vanlig injektion av eget kapital. Den grundläggande förmånen för Hynix uppstod genom avskaffandet av ett mycket stort skuldbelopp, närmare bestämt 1 861,5 miljarder won. Detta befriade företaget från skyldigheten att återbetala detta kapitalbelopp och från att betala ränta. Detta massiva skuldbelopp ersattes med aktier som emitterades till de kreditgivande bankerna. Det fanns dock ingen reell kvantifierbar kostnad för Hynix av att emittera nya aktier. Det befintliga värdet på aktierna utspäddes visserligen till följd av denna emission, men detta hade ingen som helst inverkan på företagets balansräkning. Företaget behövde inte heller göra några kontantutlägg (utöver utgifterna för emissionen av nya aktier) och ålades inga skyldigheter att göra kontanta utbetalningar i framtiden, vilket skulle ha varit fallet med skuldförbindelser.

(60) Företaget menade att aktiernas marknadsvärde måste dras av från en eventuellt fastställd förmån och hänvisade till kommissionens riktlinjer för beräkning av subventionsbeloppet i undersökningar avseende utjämningstull, där det i punkt E f iii föreskrivs att ”[o]m de offentliga myndigheterna köper aktier i ett företag och betalar ett pris som är högre än det normala marknadspriset för dessa aktier (*med hänsyn till alla andra faktorer som kan påverka en privat investerare*) utgörs subventionsbeloppet naturligtvis av skillnaden mellan dessa två priser” (vår kursivering). En privat investerare skulle dock över huvud taget inte ha köpt Hynix-aktier under denna tidsperiod. Tillgänglig bevisning visar faktiskt att Hynix-aktierna handlades till ett så lågt pris att handeln borde ha avbrutits, om det inte hade varit för en undantagsbestämmelse i de sydkoreanska börsreglerna som verkade vara skräddarsydd för Hynix. Vidare påverkade det faktum att aktierna hade ett marknadsvärde inte företaget, eftersom det inte behöver betala det. Det skulle endast ha haft betydelse om Hynix inom ramen för utbytet av skulder mot aktier hade varit skyldigt att köpa tillbaka aktier.

(61) Mot bakgrund av detta och eftersom Hynix inte rapporterat några kostnader förbundna med emissionen av eget kapital, anses det följaktligen att den lämpliga metoden för att mäta förmånen av utbytet av skulder mot aktier är att utgå från det fulla beloppet av skulder som byttes ut mot aktier.

iii. Slutlig beräkning av förmån

(62) I enlighet med skäl 61 har hela beloppet i utbytet av skulder mot aktier ansetts vara den förmån som kommit Hynix till godo genom den åtgärden. Denna subvention utgjorde en stor, icke-återkommande förmån eftersom, såsom anges ovan, en fördelningsmetod över en femårsperiod ansågs vara lämplig. Det subventionsbelopp som därigenom fastställdes uttrycktes i procent av Hynix sammanlagda försäljning under 2005. Med ränta, beräknad på de genomsnittliga marknadsräntorna i Sydkorea under undersökningsperioden, uppgår den utjämningsbara subventionen till 6,8 %. Eftersom utbytet av skulder mot aktier är en icke-återkommande engångssubvention fördelad över en fast tidsperiod, och denna fördelningsperiod bedöms börja när förmånen faktiskt erhölls, anses den emellertid ha upphört den 31 december 2007.

(63) Såsom nämns i skäl 50 behandlades de förlängda skulderna och räntan som omvandlades till kapital som lån och anses vara en återkommande subvention. Företaget menade att det hade betalat tillbaka den subvention som erhölls under omstruktureringen i december 2002 när det i juli 2005 refinansierade sin skuld till ett konsortium av sydkoreanska och utländska banker (se skälen 75 och 76). Hynix hävdar att refinansieringen, där företaget tog upp nya skulder för att betala skulderna från den nya omstruktureringen och uppfylla kraven i lagen om främjande av företagsomstrukturering, upphävde subventionen. När refinansieringen ägde rum 2005 hade Hynix återgått till att vara ett lönsamt företag och hade en kreditvärdighet på BBB+ enligt Korea Investors Service Inc. Hynix refinansiering av sina skulder till marknadsmässiga villkor hindrade i praktiken att subventionen återkom, och alltså upphörde förmånen. Till följd av detta anses det att förlängningen av skulderna och räntan som omvandlades till kapital upphörde att medföra en förmån för Hynix från och med den 13 juli 2005.

XI. Övriga påstådda subventionssystem

Försäljningen av Hydis till Beijing Orient Electronics

(64) I januari sålde Hynix sin LCD-skärmsverksamhet (nedan kallad *Hydis*) till det kinesiska företaget Beijing Orient Electronics Technology Group Co. Limited (nedan kallat *Beijing Orient Electronics*) för ungefär 380 miljoner US-dollar. Köpet finansierades till stor del genom lån från Hynix kreditgivande banker, nämligen Korea Exchange Bank, Korea Development Bank, Woori Bank och Hyundai Marine and Fire Insurance, som tillsammans lånade det nya företag som bildades för att köpa tillgångarna, BOE Hydis, 188 miljoner US-dollar.

(65) Gemenskapsindustrin gjorde gällande att de sydkoreanska myndigheterna gav de sydkoreanska bankerna uppdrag och instruktioner att bevilja finansiering till förmånliga villkor så att Beijing Orient Electronics skulle kunna köpa tillgångarna och därigenom ge Hynix ett välbehövligt kontanttillskott.

(66) Även om det fanns viss bevisning för att Korea Exchange Bank och Hynix hade utövat påtryckningar på vissa av de andra långivarna och att Beijing Orient Electronics inte kunde hitta finansiering från oberoende kreditgivare, fanns det inga belägg för att den finansiering som beviljades faktiskt utgjorde en utjämningsbar subvention. Att uppdrag eller instruktioner till de sydkoreanska bankerna från de sydkoreanska myndigheterna fastställs är inte tillräckligt; för att en utjämningsbar subvention ska

kunna fastställas under de omständigheter som gemenskapsindustrin beskriver, måste man visa att myndigheterna gav Beijing Orient Electronics uppdrag och instruktioner att köpa Hydis. Även om villkoren för den finansiering som de sydkoreanska bankerna beviljade var generösa, tog Beijing Orient Electronics upp en skuld på 188 miljoner US-dollar och betalade resten av priset kontant; det finns inga belägg för att de sydkoreanska myndigheterna gav Beijing Orient Electronics uppdrag eller instruktioner. I varje fall gavs finansieringen till BOE Hydis, och det har inte lagts fram någon bevisning för att någon förmån kom Hynix till godo. Därför anses inte de lån på 188 miljoner US-dollar som sydkoreanska banker gav till BOE Hydis utgöra en subvention enligt artikel 2 i grundförordningen.

Försäljningen av System IC

(67) I enlighet med villkoren i den nya omstruktureringen, sålde Hynix i oktober 2004 sina System IC-tillgångar för 954,3 miljarder won till ett konsortium lett av CVC Partners, en privat aktiefond förvaltad av Citigroup Venture Capital. Förvärvsfinansiering utgjorde 481,3 miljarder won av priset och bestod till största delen av en skuldöverföring från Hynix till MagnaChip, det företag som bildades för att köpa System IC-tillgångarna. Hynix kreditgivare överförde sina Hynix-skulder utan säkerhet till MagnaChip med 21 % rabatt, medan det nya företaget övertog skulder med säkerhet utan avdrag.

(68) Gemenskapsindustrin gjorde gällande att den rabatterade skuldöverföringen utgjorde en utjämningsbar subvention. Med tanke på att MagnaChip övertog skulder på 481,3 miljarder won och betalade 481,3 miljarder won kontant, skulle man dock för att fastställa att transaktionen omfattade ett finansiellt bidrag behöva bevisning för att MagnaChip/CVC Partners fick uppdrag eller instruktioner, och ingen sådan bevisning lades fram eller hittades. Kreditgivarna deltog frivilligt i den rabatterade skuldöverföringen. Som vid försäljningen av Hydis till Beijing Orient Electronics gavs finansieringen till en tredje part och inte Hynix, alltså finns det inga belägg för att någon förmån kom Hynix till godo. Därför anses den rabatterade skuldöverföringen till MagnaChip inte utgöra en subvention enligt artikel 2 i grundförordningen.

Kontant återköp

(69) I oktober 2004 använde Hynix intäkterna från försäljningen av System IC-tillgångarna för att genomföra en plan för kontant återköp, godkänd av kreditrådet, som innebar att Hynix med rabatt ”köpte tillbaka” sina skulder till kreditgivarna. Hynix erbjöd sig alltså att betala tillbaka sina skulder i förtid, om än med avdrag. Ett andra kontant återköp ägde rum i december 2004. Gemenskapsindustrin gjorde gällande att de rabatterade kontanta återköpen utgjorde en utjämningsbar subvention.

(70) De kreditgivare som ville delta i det kontanta återköpet i oktober gick med på att Hynix skulle betala tillbaka 70 % av skulderna utan säkerhet till dem och 96 % av eventuella skulder med säkerhet. Rabatten på skulderna utan säkerhet minskades till 21,84 % vid det kontanta återköpet i december.

(71) Den tillgängliga bevisningen visar att det var frivilligt att delta i de kontanta återköpen. Dessutom finns det ingen bevisning som tyder på att de deltagande kreditgivarnas beteende inte var affärsmässigt, eftersom rabatten på skulderna utan säkerhet kompenserades genom tidigare återbetalning och således pengarnas tidsvärde.

Därför anses de kontanta återköpen inte utgöra en subvention enligt artikel 2 i grundförordningen.

Förmånlig skattebehandling

(72) Gemenskapsindustrin gjorde gällande att de sydkoreanska myndigheterna gav Hynix förmånlig skattebehandling genom att inte kräva att vinsten från utbytet av skulder mot aktier i den nya omstruktureringen deklarerades som inkomst. Trots att Hynix förluster under 2003 var så stora att företaget inte skulle ha behövt betala bolagsskatt även om det hade deklarerat vinsten från utbytet som inkomst, menade gemenskapsindustrin att Hynix erhöll en förmån, eftersom det genom att inte deklarera vinsten inte minskade sitt förlustavdrag, som det sedan kunde kvitta mot beskattningsbara inkomster under 2005, när det blev lönsamt.

(73) Ursprunget till den påstådda förmånliga skattebehandlingen är uppskjutandet av en lagändring som skulle innebära att företag som genomgår frivillig omstrukturering, som Hynix, måste deklarera vinster från utbyten av skulder mot aktier som beskattningsbar inkomst. Gemenskapsindustrin gjorde gällande att de sydkoreanska myndigheterna ursprungligen hade planerat att lagändringen skulle träda i kraft i mars 2003, vilket skulle ha gjort Hynix vinst från utbytet av skulder mot aktier under den nya omstruktureringen beskattningsbar. Gemenskapsindustrin hävdade att de sydkoreanska myndigheterna efter klagomål från minst ett av de tre företag som berördes direkt av denna lagändring, varav Hynix var ett, sköt upp den nya bestämmelsens ikraftträdande till den 1 januari 2004. Hynix hävdade att myndigheterna sköt upp ikraftträdandet när de insåg att ett omedelbart ikraftträdande skulle ha stridit mot förbudet mot retroaktiv verkan och praxis att skattebestämmelser träder i kraft vid beskattningsårets början.

(74) Gemenskapsindustrin upprepade sina argument i de synpunkter som den lämnade efter meddelandet av de viktigaste omständigheterna och resultaten i undersökningen. Det finns dock inte tillräcklig bevisning tillgänglig för att de sydkoreanska myndigheterna hade för avsikt att se till att Hynix vinst från utbytet av skulder mot aktier inte beskattades eller att den påstådda förmånliga behandlingen faktiskt var selektiv enligt artikel 3 i grundförordningen. Det är dessutom tveksamt om Hynix erhöll någon förmån från denna skattebefrielse, med tanke på storleken på dess nettorörelseförlust och det faktum att avdrag endast kunde ha gjorts under fem år. Hynix gick slutligen med vinst 2005, men dess förluster var så stora att även om vinsten från utbytet av skulder mot aktier hade deklarerats som beskattningsbar inkomst var dess återstående förlustavdrag mer än tillräckligt stort för att absorbera vinsten från 2005, och alltså skulle ingen förmån ha kommit Hynix till godo under (eller före) undersökningsperioden. Eftersom förmånen från utbytet av skulder mot aktier utjämnades brutto, dvs. utan hänsyn till eventuella skatteeffekter, har det dessutom redan tagits hänsyn till en eventuell förmån från en sådan förmånlig skattebehandling, och att utjämna den skulle innebära dubbelräkning. Därför anses de sydkoreanska myndigheternas skattebehandling av utbytet av Hynix skulder mot aktier inte utgöra en subvention enligt artikel 2 i grundförordningen.

Refinansieringen i juli 2005

(75) I juli 2005 refinansierade Hynix 1 200 miljarder won av sina skulder och uppfyllde kraven i lagen om främjande av företagsomstrukturering i förtid. Refinansieringen

omfattade ett lån för en bestämd period på 500 miljoner US-dollar, som anskaffades genom en obligationsemission på New York Stock Exchange, och en revolverande kredit på 250 miljarder won och 550 miljoner US-dollar där såväl sydkoreanska som utländska banker deltog (nedan kallad *refinansieringen i juli 2005*). Gemenskapsindustrin hävdade att refinansieringen i juli 2005 innebar ytterligare en subvention, eftersom Hynix fortfarande var ett svårt skuldsatt företag som inte kunde hitta finansiering på marknaden.

(76) I juli 2005 var Hynix ett mycket mer välmående företag, även om det hade mycket stora skulder. Det var åter lönsamt och dess kreditvärdighet var BBB+. Tillgänglig bevisning visar att villkoren för de sydkoreanska bankernas finansiering inte var oförenliga med företagets kreditvärdighet. Vidare styrker omfattningen av de utländska bankernas deltagande Hynix påstående att refinansieringen gjordes till marknadsmässiga villkor. Dessutom fanns det inga belägg för att de sydkoreanska bankerna skulle ha fått uppdrag eller instruktioner i samband med de lån som Hynix beviljades för denna refinansiering. Därför anses refinansieringen i juli 2005 inte vara en subvention enligt artikel 2 i grundförordningen.

XII. Slutsats om åtgärder

(77) Förmånen från de subventioner som utjämnades i den ursprungliga undersökningen ansågs ha erhållits den 1 januari 2001 och fördelades över en femårsperiod, vilket motsvarade den normala avskrivningsperioden för tillgångar i halvledarbranschen.

(78) De åtgärder som infördes i den ursprungliga undersökningsperioden avsåg icke-återkommande engångssubventioner fördelade över en fast tidsperiod, och eftersom denna fördelningsperiod anses börja när förmånen faktiskt erhölls, anses de åtgärder som infördes genom förordningen om slutgiltig tull ha upphört att gälla den 1 januari 2006. Eftersom de förlängda skulderna och räntan som omvandlades till kapital från december 2002 upphörde att medföra en förmån för Hynix den 13 juli 2005 och utbytet av skulder mot aktier i december 2005 upphörde den 31 december 2007, bör åtgärderna upphöra att gälla med verkan från den 31 december 2007 och förfarandet avslutas.

(79) Följaktligen bör återbetalning eller eftergift ske av de slutgiltiga utjämningstullar som betalats eller bokförts i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1480/2003 på import av vissa elektroniska mikrokretsar kända under namnet dynamiska ram-minnen, tillverkade med hjälp av olika varianter av metalloxidhalvledarteknik (MOS) inbegripet komplementära MOS-typer (CMOS), av alla typer, tätheter och variationer, oavsett åtkomsttid, konfiguration, ramar eller kapsling m.m., med ursprung i Sydkorea, vilka övergick till fri omsättning från och med den 31 december 2007.

(80) Hynix, de sydkoreanska myndigheterna, gemenskapsindustrin och övriga berörda parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för kommissionens rekommendation att de gällande åtgärderna ska upphöra att gälla och förfarandet avslutas, och de har haft möjlighet att lämna synpunkter. I förekommande fall behandlades dessa synpunkter i de relevanta avsnitten i denna förordning.

(81) Ansökan om återbetalning eller eftergift ska göras hos de nationella tullmyndigheterna i enlighet med gällande lagstiftning på tullområdet.

(82) I sina synpunkter hävdade gemenskapsindustrin även att åtgärderna borde fortsätta att tillämpas tills de upphör att gälla i augusti 2008, fem år efter det att de slutgiltiga åtgärderna infördes för att motverka den utjämningsbara subventioneringen, och hänvisade till artikel 19 i grundförordningen som stöd för detta argument. Artikel 19 ger dock bl.a. möjlighet till att upphäva åtgärder om de inte längre är nödvändiga för att utjämna subventionering. Vidare står det i grundförordningens artikel 15, som utgör grunden för införandet av åtgärder, att åtgärder kan införas – och analogt bibehållas – om inte subventionen eller subventionerna dras tillbaka eller det visas att subventionerna inte längre medför en förmån för de berörda exportörerna. Eftersom undersökningsresultatet tyder på att de subventioner som Hynix gavs inte längre medför en förmån, kan åtgärderna inte fortsätta att gälla och gemenskapsindustrins argument måste avvisas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den utjämningstull som infördes genom förordning (EG) nr 1480/2003 på import av vissa elektroniska mikrokretsar kända under namnet dynamiska ram-minnen, tillverkade med hjälp av olika varianter av metalloxidhalvledarteknik (MOS) inbegripet komplementära MOS-typer (CMOS), av alla typer, tätheter och variationer, oavsett åtkomsttid, konfiguration, ramar eller kapsling m.m., med ursprung i Sydkorea ska upphöra att gälla med verkan från och med den 31 december 2007, och förfarandet ska avslutas.

Artikel 2

De slutgiltiga utjämningstullar som betalats eller bokförts från och med den 31 december 2007 i enlighet med artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 1480/2003 ska återbetalas eller efterges i enlighet med artikel 236 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen[10]. Ansökan om återbetalning eller eftergift ska göras hos de nationella tullmyndigheterna i enlighet med gällande lagstiftning på tullområdet.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

[10] EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande